

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת
הרה"ק רבי צבי הירש גרינוואלד זצ"ל
הגה"ק רבי פנחס חיים הלוי ב"ר אברהם זאב הורוויץ זצ"ל
האדמו"ר רבי אברהם אביגדור בהרה"ק ר' יעקב יצחק דן לנדא זצ"ל

משנה ז'

רבינו עובדיה מברטנא

ולא קרא שם - לא אמר זה פדיון מעשר שני.
צריך לפרש - ולומר זה פדיונו. והלכה כר' יוסי.
ולא פירש - לא אמר הרי זה גיטך או הרי את מקודשת.
ר' יוסי אומר דיו - כיון שעסקים באותו ענין, ומתוך אותן הדברים עמד וגירש או קדש, אין צריך לפרש. והלכה כר' יוסי.

הפודה מעשר שני ולא קרא שם היינו שהפריש מעות לפדיון המעשר, ולא אמר זה פדיון מעשר שני - רבי יוסי אומר: דיו בהפרשת המעות כנגד הפירות של מעשר שני, ואינו צריך לומר במפורש, ויצאו הפירות לחולין, והמעות נתפסו בקדושת המעשר, רבי יהודה אומר: צריך לפרש ולומר זה פדיון המעשר. והלכה כרבי יוסי. אגב המחלוקת ברישא בין רבי יוסי לרבי יהודה מביאה המשנה מחלוקת דומה נוספת בענין גיטין וקידושין: הנה מדבר עם האשה על עסקי גטה וקדושיה או קידושיה, ונתן לה גטה וקדושיה ולא פרש כלומר שהיה הבעל מדבר עם אשתו על גירושיה ונתן לה את הגט ולא אמר לה 'הרי זה גיטך', או שהיה איש מדבר עם אשה על עסקי קידושיה לו, ועמד וקידשה, כגון שנתן כסף בידה לשם קידושין, ולא אמר לה 'הרי את מקודשת לך' - רבי יוסי אומר: דיו הואיל ודיברו ביניהם באותו ענין, ומתוך אותם הדברים עמד וגירש או קידש, אינו צריך לפרש, והרי היא מגורשת או מקודשת, רבי יהודה אומר: צריך לפרש ולומר 'הרי את מגורשת', או 'הרי את מקודשת'. והלכה כרבי יוסי.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ח'

רבינו עובדיה מברטנא

המניח איסר – להיות מחלל עליו פירות מעשר שני. וכבר חלל. **ואכל עליו עד חציו** והלך למקום אחר – והולך האיסר עמו, ושם הוא שוה פונדיון, ובתחלה לא היה יוצא אלא בחצי פונדיון, שהפונדיון שני איסרי, נמצא לפי מה שהוא יוצא עכשיו שנשאר בו איסר של חולין, ולפיכך אוכל עליו עוד איסר. **אוכל עליו עד פלג** – חצי איסר, ולא אמרינן כיון שאינו שוה אלא איסר הרי אכלו כולו. **המניח איסר של מעשר שני** – להיות אוכל עליו חולין שלו בקדושת מעשר, ואכל עליו עד אחד עשר באיסר, ואחד ממאה באיסר, יצא כל האיסר לחולין. פ"י אם היה אותו איסר ממועות מעשר שני של דמאי, ואכל עשרה חלקים מאחד עשר חלקים שבו, כגון שאחד עשר רמונים שוין איסר, ואכל עליו עשרה רמונים, ונשאר בו עדיין חלק מאחד עשר בקדושת מעשר, יצא כולו לחולין. ואם היה האיסר ממועות מעשר שני של ודאי, ואכל עליו עד שנשאר בו אחד ממאה, כגון שמאה תאנים נמכרים באיסר, ואכל עליו תשעים ותשעה, יצא כולו לחולין. **ובית שמאי אומרים הכל עשרה** – אחד ודאי ואחד דמאי, כשלא נשאר באיסר אלא עשיריתו יצא לחולין. כגון שהיו עשרה רמונים נמכרין באיסר, ואכל עליו תשעה יצא לחולין. ואם נשאר בו יותר, כגון שלא אכל אלא שמונה צריך לאכול כנגדו. **ובית הלל אומרים בודאי אחד עשר, ובדמאי עשרה** – אם נשאר על האיסר של ודאי אחד מעשרה חייב לאכול עליו עוד ואחד, לפי שכל מה שהוא פחות משה פרוטה אין חוששין לו, לא לענין גזל, ולא לענין נהנה מן ההקדש. ופרוטה היא אחד משמונה באיסר האיטלקי נמצא עשירית האיסר הוא שמונה עשיריות של פרוטה דהיינו פרוטה פחות חומש, נמצא כשתוסף עליו חומש דהוא רביע מלגו היינו חומשא מלבר יהיה ובין הכל פרוטה, ולפיכך חוששים לה, ואם יהיה פחות מעשיריתו אין חוששים לה, שאפילו עם תוספת החומש יהיה בו פחות משה פרוטה. ולפיכך אמרו בודאי אחד עשר, ובדמאי עשרה, לפי שאין חייבין חומש על הדמאי, ועשיריתו הוא פחות משה פרוטה, והלכה כבית הלל.

המניח אסר כדי שיהא מחלל עליו פירות של מעשר שני (איסר = $1/24$ בדינר - פונדיון = 8 פרוטות) **ואכל עליו חציו** כלומר שחילל מעשר שני כנגד חצי איסר ואכלו, **והלך למקום אחר** ונטל עימו את האיסר, **והרי הוא יוצא פונדיון** ובאותו המקום שהלך אליו שווה האיסר פונדיון, שהוא שני איסרים, כלומר שערכו של האיסר כאן הוא פי שניים מאשר במקום הקודם שהיה שם – **אוכל עליו עוד אסר** מחלל כאן עוד כנגדו פירות מעשר שני בשווי של איסר, ואוכלם בתורת חולין, שהואיל וכנגד חצי האיסר כבר אכל, וחציו השני שהוא עדיין חולין, שווה כאן חצי פונדיון, שהוא איסר, לפיכך אוכל עליו מעשר שני. **המניח פונדיון** שהוא שני איסרים, כדי לחלל עליו מעשר שני **ואכל עליו חציו** שחילל פירות מעשר שני כנגד חצי פונדיון, היינו כנגד איסר, **והלך למקום אחר** ונטל עימו את הפונדיון **והרי הוא יוצא באסר** ובמקום האחר אין שוויו של הפונדיון אלא איסר אחד – **אוכל עליו עוד פלג** מחלל עוד כנגדו פירות מעשר שני בשווי של חצי איסר, שחצי הפונדיון שהוא עדיין חולין אינה שווה כאן אלא חצי איסר. **המניח אסר של מעשר שני** לאכול עליו בירושלים פירות בקדושת מעשר שני, כלומר שכל מה שיאכל יתחלל עליו חלק חלק מהאיסר עד שיצא כולו לחולין, **אוכל עליו אחד עשר באסר** כלומר עד אחד עשר באיסר. אם האיסר הוא מכסף מעשר שני של דמאי, הרי הוא אוכל עליו עד החלק האחד עשר שבו, ולא עד בכלל, כלומר שלאחר שאכל כנגד עשרה חלקי אחד עשר שבאיסר, האיסר יצא לחולין, כגון אם אחד עשר רימונים נמכרים באיסר, כיוון שאכל עשרה רימונים, יצא כל האיסר לחולין, ואין חוששים עוד לרימון האחד עשר, שדבר מועט הוא ובטל **ואחד ממאה באסר** כלומר ועד אחד ממאה באיסר, שאם האיסר הוא מכסף מעשר שני של ודאי, הרי הוא אוכל עליו עד אחד ממאה באיסר, כלומר תשעים ותשעה חלקים משוויו, ובכך הוא יוצא כולו לחולין, כגון אם מאה תאנים נמכרות באיסר, כיוון שאכל תשעים ותשעה תאנים, יצא האיסר לחולין, ואין חוששים לחלק האחד עשר ממאה שנשאר בו, שעדיין לא אכל כנגדו, שדבר מועט שבמועט הוא. **בית שמאי אומרים: הכל עשרה** בין בדמאי בין בודאי, כיוון שאכל כנגד תשעה עשיריות שבאיסר, ולא נשאר בו אלא עשיריתו, שלא אכל עדיין כנגדו, יצא האיסר לחולין, כגון אם עשרה אגוזים נמכרים באיסר, כיוון שאכל תשעה מהם, האיסר יצא לחולין, אבל אם אכל פחות מתשעה, עדיין חייב הוא לאכול כנגדו. **ובית הלל אומרים: בודאי אחד עשר** אם האיסר הוא ממועות מעשר שני של ודאי, משלא נשאר בו אלא החלק האחד עשר, יוצא האיסר לחולין. אבל אם נשאר בו עשיריתו, לא יצא לחולין. הטעם הוא: לפי שהחלק האחד עשר שבאיסר, אף אם נצרף לו את תוספת החומש שחייב בו המחללו לעצמו, פחות הוא משווה פרוטה*, וכל מה שהוא פחות משווה פרוטה אין חוששים לו, לא לענין גזל, ולא לענין נהנה מן ההקדש, ולא לשום ענין מן העניינים, אבל אם נשאר בו עשיריתו שהיא $8/10$ בפרוטה, הרי בתוספת החומש שהוא $2/10$ בפרוטה מצטרף הכל לפרוטה, שכן $8/10$ ועוד $2/10$ שווה 1, ולפיכך אין חוששים לה וחייב לאכול עוד כנגד האיסר. **ובדמאי עשרה** ואם האיסר הוא ממועות מעשר שני של דמאי, כיוון שלא נשאר בו אלא עשיריתו, יצא האיסר לחולין, שבחילול מעשר שני של דמאי אין חייבים בתוספת חומש, כמו שהסברנו לעיל, ועשיריתו של איסר, הרי הוא פחות משווה פרוטה, ולכן אין חוששים לכך.

*שכן האיסר הוא 8 פרוטות, ונמצא החלק האחד עשר שבו – $8/11$ בפרוטה, ותוספת החומש שהיא רבע מהקרן – $2/11$ בפרוטה, והרי בין הכל $10/11$ בפרוטה. היות ומשנה זו היא קשה להבנה רבו בה הפירושים.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)